

zkoumání ve věcné projednání žaloby a, shledav ji bezdůvodnou, uvedl ve svém rozhodnutí, že odpadá potřeba zkoumat, zda byla podána v zákonné lhůtě. Správně měla být žaloba, pokud jde o důvody odporu k odstavci 1 a 2, již z původu odmítnuta pro nedostatek zákonných předpokladů Šu 538 c. ř. s., a to z těchto důvodů: Ad 1. Odchylný druhý posudek znalecký o téže věci nehledě ani k tomu, že jde o posudek v jiné právní věci vydaný, nemůže opodstatnit důvod o obnovu dle Šu 530 čís. 7 c. ř. s., který má na mysli jen nové okolnosti a důkazy, dosud neprovedené. V tomto případě obírá si žalobkyně za důvod k obnově nikoliv nový důkaz znalecký, neboť ten byl v předchozím sporu náležitě proveden, nýbrž jen jiný úsudek jiných znalců v jiné právní věci v poslední době vydaný. Dle Šu 362 c. ř. s. může být znalecký důkaz, arcíť jen ve sporu, znovu proveden jen tehdy, když posudek slyšených znalců je neúplným nebo si odporuje, jinak jest jeho opakování dle zákona nepřípustno. Ad 2. Dle Šu 531 c. ř. s. lze obnovu řízení povolit také ku provedení důkazů, jež byly dle Šu 279 odstavec druhý c. ř. s. z jednání vyloučeny, pakli použití jich bylo by z j e v n ě přivodilo rozhodnutí pro stranu příznivější. Nehledě však ani k náležitosti zřejmé úspěšnosti, nejde v tomto případě o vyloučení závažného důkazu ve smyslu Šu 279 c. ř. s., nýbrž o odmítnutí důkazu po rozumu Šu 275 c. ř. s. pro jeho procesuální nepřípustnost, odůvodněnou v Šu 372 c. ř. s. Žaloba o obnovu byla by v tomto bodě i opožděna vzhledem na předpis Šu 534 čís. 5 c. ř. s. Vzhledem k těmto zřejmým, formelně právním nedostatkům žaloby, není třeba se obíratí její věcnou stránkou. Ad 3. Dle §§ 534, 536 c. ř. s. dlužno nárok na obnovu řízení uplatnití žalobou, jež svým obsahem musí vyhovovati náležitostem Šu 536 c. ř. s. Lze ponechat stranou, zda vzhledem k tomu, že každý důvod odporu jest o sobě zvláštním důvodem k žalobě, musí tedy samostatně a odděleně od druhých zkoumán a posuzován býti a že má býti již v žalobě po stránce formelní náležitě opodstatněn, lze vůbec uznati formelně přípustným, aby některý další důvod k odporu uplatněn býti mohl za ústního jednání rozšířením žaloby. Neboť v přednesu svém, na toto rozšíření se vztahujícím, žalobkyně neuvedla určitěji ani doby nové skutečnosti ani doby, kdy o ní vědomosti nabyla, a neopodstatnila též, že beze své viny tento důvod dříve uplatnití nemohla, důsledkem čehož obě nižší stolice žalobu i po stránce tohoto důvodu k odporu neoprávněnou uznaly.

Čís. 4110.

Společnost s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Ručení dle Šu 2 odstavec druhý zákona nastává jen tenkrát, jednáno-li jménem společnosti na ten způsob, že se tím vůči osobám nezasevěným dávalo na jevo nebo předstíralo, že společnost již skutečně trvá i právně.

(Rozh. ze dne 2. září 1924, Rv I 946/24.)

Inž. Rudolf V., inž. Robert J. H. a inž. Ladislav Š. sdružili se za účelem obchodu s kosmetickými přípravky ve společnost, jež měla býti

ustavena jako společnost s ručením obmezeným; k tomuto ustavení se a důsledkem toho k právní existenci společnosti jako takové nedošlo, ježto zápis společnosti do rejstříku nebyl povolen. Na schůzi společníků (valné hromadě) ze dne 22. srpna 1921 bylo za přítomnosti všech společníků jednáno o tom, že je nutno, by splaceny byly základní členské podíly po 200.000 Kč a, ježto inž. Rudolf V. požadované na něm doplnění jeho již složeného podílu 66.000 Kč na 200.000 Kč zajistiti nemohl, usnesli se druzí dva společníci na tom, by jeho podíl 66.000 Kč byl vrácen s tím, že se může hlásiti za společníka, až bude moci svůj podíl takto doplniti a že do té doby nemůže činiti nároku, by byl za společníka pokládán. Inž. Rudolf V. nebyl s tím srozuměn a na důkaz toho odepřel podpis zápisu o této schůzi, dopisem ze dne 24. srpna 1921 se však rozhodl pro přijetí vkladu a žádal o jeho vyplacení, k čemuž však nedošlo. Svou pohledávku na vyplacení podílu postoupil inž. Rudolf V. žalující bance, jež se domáhala zaplacení na základě §u 2 zákona o společnostech s r. o. na žalovaném inženýru Ladislavu Š-ovi tvrdíc, že žalovaný ručí jí osobně a solidárně z tohoto závazku, ježto prý jednal jménem společnosti (s r. o.), dosud nezapsané. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, Nejvyšší soud žalobu zamítl.

Důvody:

Oba nižší soudy přiklonily se k žalobcovu stanovisku a vyhověly žalobě s odůvodněním, že šlo sice z původu o vnitřní záležitost, že však okamžikem vyloučení inž. V-a, jež on přijal, nastal nový právní poměr mezi ním a společností, dle něhož on se stal věřitelem společnosti, dosud nezapsané, důsledkem čehož žalovaný ručí osobně a solidárně, ježto za tuto společnost jednal. Náзор tento pokládá Nejvyšší soud za pochybený. Dle §u 2 odstavec druhý zákona o společnostech s ručením obmezeným neexistuje společnost s ručením obmezeným jako taková právně před svým zápisem do rejstříku a, jedná-li se před tím jménem společnosti, ručí jednající osobně rukou nerozdílnou. Předpis tento shoduje se zúplna s normou čl. 211 obch. zák. o akciové společnosti a dle shodné nauky a praxe uznává se za předpoklad tohoto ručení, by jednáno bylo jménem společnosti na ten způsob, že se tím na jevo dává nebo předstírá, že společnost již skutečně trvá i právně. V tomto případě není zde předpokladů tohoto zákonného předpisu. Z doslovu i zřejmého smyslu a účelu zákona vysvítá, že předpis tento platiti má ve prospěch osob třetích, které, nejsouce do poměrů zasvěceny, vstupují v právní styky s jednately takových společností v důvěře, že společnost, jménem které jednatele jednájí, právně trvá a jich jednáním jest zavázána. Tento ručební závazek jest odvozen ze zákonné normy čl. 55 obch. zák., citovaného v §u 2 (2) zák. o společnostech s r. o., dle něhož ten, kdo uzavře obchod jako prokurista neb obchodní zmocněnec bez prokury neb obchodní plné moci, ručí třetímu, který o nedostatku zmocnění nevěděl, osobně dle práva obchodního. Závazkem tím ukládá se tudíž jednatelům, by osobním a solidárním ručením zastoupily nedostatek zákonného zmocnění, jehož se jim před náležitým právním ustavením společnosti ještě nedostávalo. V tomto případě netřeba o tom uvažovati, zda inž. V.

byl anebo svým vyloučením se stal takovou osobou vnější, důležito a jedině rozhodno jest, že jako dosavadní společník zamýšlené společnosti do jejích právních poměrů byl dokonale zasvěcen a tedy věděl, že společnost dosud právně neexistuje a že druzí dva společníci nemají zákonného oprávnění, jejím jménem jednati. Dle těchto úvah nemůže se žalobkyně na zavazovací důvod Šu 2 zák. o společnostech s o. r. dle práva odvolávati.

Čís. 4111.

Objednatel může kdykoliv odvolati nedokončené objednané dílo a není povinen, by liknavému podnikateli určoval dle ustanovení Šu 918 a 919 obč. zák. přiměřenou dodatečnou lhůtu.

(Rozh. ze dne 2. září 1924, R II 201/24.)

Proti žalobě podnikatele o umluvený plat za dílo (odvezení dřeva), jež pro ustoupení žalovaného od smlouvy nebylo provedeno, namítl žalovaný objednatel, že dílo nebylo splněno vinou žalobcovou. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. Důvody: Právní názor prvního soudu, že žalovaná strana již proto byla oprávněna ustoupiti od smlouvy a to vzhledem k tomu, že při smlouvě o dílo neplatí ustanovení Šu 918 obč. zák., jelikož o podnikatelově prodlení má § 1168 obč. zák. zvláštní ustanovení, nepovažuje odvolací soud za správné. § 1168 obč. zák. již předpokládá, že podnikatel není v prodlení a stanoví jeho nároky, když objednatel práci odvolá, úmyslně ji zmaří nebo nedojde-li k dílu pro náhodu v osobě objednatelově. To však, kdy ocitne se podnikatel v prodlení, nestanoví citovaný §, nýbrž mají ustanovení o tom §§ 918 a 919 obč. zák. První soud nezjistil, zda byla žalobci udělena dodatečná lhůta a zda bylo ji vzhledem k tomu, že nákladní listy byly vráceny, dáti třeba, a neprovedl důkazů o okolnostech těch. Pro případ, že žalobce nebyl v prodlení, bylo by prvnímu soudu řešiti také otázku, zda žalobce tím, že dílo nebylo vykonáno, něco uspořil a tedy si to musí nechat započísti, jelikož žalovaná strana tvrdí, že žalobci ušel jen nepatrný zisk.

Nejvyšší soud k rekursu žalovaného zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by, nehledě k použitým zrušovacím důvodům, znovu o odvolání rozhodl.

Důvody:

Rekursu nelze upřítí oprávněnosti, pokud vytýká usnesení odvolacího soudu nesprávné právní posouzení věci. Již z povahy smlouvy o dílo plyne, že hlavní zájem na provedení díla má objednatel, neboť dílo zhotovuje podnikatel podle jeho příkazů tak, by vyhovovalo účelu a potřebám objednatelovým, pro něž jest určeno. Z toho patrně, že rozhodující vliv na uskutečnění díla přísluší objednateli a řídí se jeho